

som helst Fare ved dette Anlæg, og det er, som sagt, det eneste, hvori jeg ser en saa væsentlig Forandring i Lovforslaget fra i Fjor, at jeg dermed vilde kunne begrunde en Henviisning til et Udvalg. Som Sagen altsaa nu staar, vil jeg anbefale Landstinget at lade Sagen passere som et godt, korrekt og længe tiltrængt Anlæg, som nu ikke bør underkastes nogen Støpning. Jeg anbefaler derfor paa det bedste Sagen til hurtig Fremme.

Hedemann: Dette Lovforslag er for saa vidt en ældre Bekendt, som der i Fjor, som det ærede Medlem omtalte, var forelagt et Forslag af lignende Natur. Den væsentligste Forskel er den, at i Fjor var det et privat Forslag, i Aar et Regeringsforslag. Jeg havde derfor antaget, at der sammen med Forslaget var kommet Planer og Overslag — nej, Overslag behøves ikke, men Planer over Retningslinien, som ganske vist er antydet i selve Lovforslagets Tekst. Grunden til, at jeg mente, det var rart at have dem, er den, at Udvalget i Fjor endte sin Erklæring om dette Lovforslag med, at det kunde være af Interesse at have Udtalelser fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse og fra Krigsministeriet. Hvad angaar Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse foreligger der jo i Motiverne en Bemærkning om, at der fra den Side ikke er noget væsentligt at indvende mod Lovforslaget. Naar Arbejdet kommer til Udførelse, vil der formodentlig blive ført nærmere Forhandlinger med Kommunalbestyrelsen f. Eks. om Spørgsmaalet, hvorledes Overskæringen af Spor skal foregaa i Kjøbenhavns Gader; det har dog sin Betydning. Det er jo saaledes, at denne Bane fra Amager absolut maa skære Havnebanen.

Jeg vil ikke tale om Sporvejene, for det ere vi jo vante til, men her kan Forholdet blive det, at to Jærnbaner komme til at krydse hinanden, og der maa vistnok træffes nogle Bestemmelser. Den anden Bemærkning, vi fremførte i Udvalget, var, hvorledes Krigsministeriet stillede sig til Sagen. I Bemærkningerne til Lovforslaget er sagt, at Marineministeriet ikke har noget at indvende. Det er jo meget glædeligt, men for Krigsministeriets Vedkommende ved jeg ikke, hvorledes Sagen staar. Den Afdeling, jeg har den Ære at staa i Spidsen for, har tidligere ofte haft Lejlighed til at udtale sig, men i de senere Aar have vi ikke haft noget med Sagen at gøre, saa jeg ved ikke ex officio, hvorvidt der er noget at indvende derimod fra Krigsmini-

steriets Side eller ej. Men det staar saaledes for mig, at denne Bane vil komme til at berøre Krigsministeriet i meget høj Grad. Den vil komme til at gaa gennem Amagerport til Grønttorvet, og den vil komme til at passere et Terrain, som for Øjeblikket benyttes af Militæretaten, rimeligvis gaa Nord for Geværfabrikken og komme til at berøre selve Fæstningsterrainet. Jeg antager, at den ærede Indenrigsminister har forhandlet med Krigsministeren om Spørgsmaalet, saaledes at der ikke sker nogen væsentlig Skade. — Der er ogsaa antydet, at der mulig skulde kunne lægges en Banegaard paa Opfyldningen ved Kallebodstrand. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at man tidligere har tænkt paa, naar Kastellet en Gang blev nedlagt, at bygge en Kaserne for 1ste Regiment i Nærheden af Geværfabrikken, maaske kommer det ogsaa lidt i Kollision med den nu foreslaaede Bane. En Løsning vilde det selvfølgelig være, hvis Koncessionshaverne vilde overtage hele Fæstningsterrainet paa Kristianshavssiden og give Militæretaten Erstatning derfor i en Enceinte længere Syd paa, men det er maaske for stor en Mundfuld for dem. Jeg haaber, selv om Sagen ikke kommer til Udvalg, at den ærede Indenrigsminister kan i hvert Fald berolige min Samvittighed, saaledes at jeg kan give Forslaget min Stemme.

H. N. Hansen: Da jeg var Formand for det Udvalg, som behandlede denne Sag i Fjor, ønsker jeg at nævne, at Forslaget var først til Behandling den 24de Marts i Fjor, og Samlingen sluttede faa Dage efter, det var altsaa ikke muligt at gøre Lovforslaget færdigt i Fjor i Udvalget. Vi kom saa vidt, at vi i Beretningen udtalte vor Sympati for Sagen, og jeg kan bekræfte, hvad de ærede Medlemmer have udtalt, at vi alle vare stemte for dens Fremme. Af de Oplysninger, vi manglede, er den ene kommen til Stede, nemlig Oplysning om Kjøbenhavns Kommunes Stilling. Det, der staar tilbage, er saaledes egentlig kun det Punkt, som min Sidemand (Hedemann) berørte, nemlig Spørgsmaalet om Krigsministeriets Stilling, og det har han gjort saa indgaaende, at jeg kan henholde mig til hans Udtalelser. Jeg har altsaa intet videre at bemærke om denne Sag, men vil anbefale den til hurtig Fremme.

Jeg vil imidlertid benytte Lejligheden til at minde om, at det Udvalg, som havde Sagen til Behandling i Fjor, tillige behand-